

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження
у справі за конституційним зверненням громадянина
Руденка Леоніда Павловича щодо офіційного тлумачення положень
статті 25, частини другої статті 37
Закону України «Про державну службу»

м. Київ
11 жовтня 2011 року
№ 47-у/2011

Справа № 2-49/2011

Конституційний Суд України у складі суддів:

Головіна Анатолія Сергійовича — головуючого,
Бринцева Василя Дмитровича,

Вдовіченка Сергія Леонідовича — доповідача,
Винокурова Сергія Маркіяновича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Кампа Володимира Михайловича,
Колоса Михайла Івановича,
Маркуш Марії Андріївни,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стрижака Андрія Андрійовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Руденка Л. П. щодо офіційного тлумачення положень статті 25, частини другої статті 37 Закону України «Про державну службу» від 16 грудня 1993 року № 3723–XII (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 52, ст. 490) з наступними змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Вдовіченка С. Л. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

У С Т А Н О В И В :

1. Суб'єкт права на конституційне звернення — громадянин Руденко Леонід Павлович — звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень статті 25, частини другої статті 37 Закону України «Про державну службу» (далі — Закон) з урахуванням Порядку обчислення стажу державної служби та Положення про спеціальні звання посадових осіб органів державної податкової служби, затверджених постановами Кабінету Міністрів України від 3 травня 1994 року № 283, від 22 лютого 1999 року № 258, в аспекті таких питань:

— чи зараховується час роботи (служби) керівних працівників і спеціалістів (з числа цивільних осіб) в органах Державної податкової служби України (далі — ДПС України), які прийняли Присягу державного службовця та яким присвоєні спеціальні звання, до стажу державної служби;

— чи мають право на призначення пенсії державного службовця керівні працівники і спеціалісти органів ДПС України (з числа цивільних осіб), які мають не менше 20 років стажу роботи на посадах, віднесених до категорій посад державних службовців, які прийняли Присягу державного службовця та яким присвоєні спеціальні звання, незалежно від місця роботи на час досягнення пенсійного віку.

Необхідність в офіційному тлумаченні названих положень Закону автор клопотання обґрунтовує наявністю фактів неоднозначного застосування цих норм судами України, що порушує його право на призначення пенсії державного службовця.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Третьою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 29 вересня 2011 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України», виходить з такого.

Звернувшись з клопотанням про тлумачення положень Закону, суб'єкт права на конституційне звернення поставив питання консультативного характеру, а саме: чи зараховується час роботи (служби) керівних працівників і спеціалістів (з числа цивільних осіб) в органах ДПС України, які прийняли Присягу державного службовця та яким присвоєні спеціальні звання, до стажу державної служби; чи мають право на призначення пенсії державного службовця керівні працівники і спеціалісти органів ДПС України (з числа цивільних осіб), які мають не менше 20 років стажу роботи на посадах, віднесених до категорій посад державних службовців, які прийняли Присягу державного службовця та яким присвоєні спеціальні звання, незалежно від місця роботи на час досягнення пенсійного віку. Однак надання консультацій не належить до повноважень Конституційного Суду України, про що неодноразово було наголошено в ухвалах від 27 серпня 2008 року № 34-у/2008, від 7 вересня 2011 року № 39-у/2011.

Конституційний Суд України в Ухвалі від 31 березня 2010 року № 15-у/2010 зазначив, «що офіційне тлумачення і застосування правових норм є різними видами юридичної діяльності. Офіційним тлумаченням вважається діяльність компетентного органу державної влади щодо з'ясування і роз'яснення волі законодавця, матеріалізованої в нормі права (усвідомлення та роз'яснення смислу норм права з метою найбільш правильної їх реалізації). Правозастосовна діяльність полягає в індивідуалізації правових норм щодо конкретних суб'єктів і конкретних випадків, тобто в установленні фактичних обставин справи і підборі правових норм, які відповідають цим обставинам. Пошук та аналіз таких норм з метою їх застосування до конкретного випадку є складовою правозастосування. Надання консультацій чи роз'яснень з цього приводу не належить до повноважень Конституційного Суду України» (абзац другий пункту 3 мотивувальної частини).

Крім того, автор клопотання, не конкретизуючи предмет тлумачення та не вказуючи, які саме окремі положення статей 25, 37 Закону необхідно витлумачити, фактично просить дати тлумачення норм підзаконних актів — постанов Кабінету Міністрів України від 3 травня 1994 року № 283, від 22 лютого 1999 року № 258, що відповідно до пункту 2 частини першої статті 150 Конституції України не належить до повноважень Конституційного Суду України.

Отже, порушені у конституційному зверненні питання непідвідомчі Конституційному Суду України, що згідно з пунктом 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», Конституційний Суд України

У Х В А Л И В:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Руденка Леоніда Павловича щодо офіційного тлумачення положень статті 25, частини другої статті 37 Закону України «Про державну службу» від 16 грудня 1993 року № 3723–XII з наступними змінами на підставі пункту 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ